

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Urednje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a nendje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. aprila 1884.

Leto I.

Katere sorte grozdja naj se sadi preko hiš severnih krajev, in kako naj se jih goji.

Spisal R. Dolenc.

(Dalje)

V četrtem letu na spomlad pravilno obrezane trte je treba tudi pravilno povezati, za kar pa ne zadoštujejo več prosti koli, ampak napraviti se mora uže popolno naslonišče (Geländer) bodočega špalirja. Popolno naslonišče napravi se pa, bodi-si za visoki ali nizki špalir, v načinu čisto enako, tako-le: Trte se najprej nekoliko od zida nagne, ter provizorično le na posamezne kole tako poveže, da se jih med osnovo naslonišča ne poškoduje. Za osnovo naslonišča se vzame dovolj močne stebriče — najboljši so tako zvani murali, to so 10 centimetrov v kvadratu mereči remeljni — katere se za trte (bodi-si posamezne ali pa v dvojice sajene) postavi, ter z železnimi kljukami k steni pribije.

Ako ima špalir čisto na prostem stati, potem se stori, se ve da, boljše, če se koj hrastove stebriče vzame ter te zad za trte v zemljo postavi, ter dobro utrdi. Enake stebriče, kakor za trte, postaviti se mora tudi na vsaka dva metra desne in leve strani trt. Na tako umestjene in vtrjene stebriče se ali navadne drobne remeljne (late) počez nabije, ali se pa kar na mesto remeljnov dovolj močne pocinjene drate dobro napne. *)

Pocinjeni drat je, se vé da, vedno boljši memo remeljnov, kajti ne le da podaje on špalirju lepšo podobo, marveč trpi tudi veliko dlje časa. Zato se hočemo v nadaljevanji le drata držati. Najnižji drat pri-trdi in napne se 30 centimetrov od tal, ostale pa po 50 centimetrov drugoga od drugoga. Med tako napete in pritrjene dratove se pa koj še druge, sicer tudi pocinjene, toda slabotnejše drate napne. Pridjana podoba štev. 1. jasno kaže, kako je tako naslonišče izvedeno. Črke S, S', S'', S''', S'''' zaznamvajo stebriče, črke D, D', D'', D'''' debelejšje napete drate, črke d, d', d'', d''', pa drobnejše.

Na tako osnovano naslonišče se poveže trte, in to tako-le: Trti A podobe štev. 1. se poveže najviši napnec, katerega črka N zaznamuje navpik k stebriču; levi napnec N' se poveže na prvi debeli drat D na

evo stran; desni N'' pa na isti prvi debeli drat na desno, in to kar le mogoče vodoravno. Trtam B podobe 1. poveže se pa dva najviša napneca N N' preko stebriča navpik, ostala dva N'' N'''' pa kolikor mogoče vodoravno, na prvi drat D, in sicer enega na levo, drugoga na desno stran.

Tako povezani napnenci zadobé z ozirom na dovršitev bodočega špalirja posebna imena, zovemo jih voditeljice, in sicer se menimo o navpičnih voditeljicah (N pod. 1. A, N, N' pod. 1. B.) in vodoravnih N'' N'''' pod. 1. A, N'' N'''' pod. B.).

Da, vodoravne voditeljice zadobé z ozirom na bodoči dovršeni špalir, še tretje posebno ime, zovemo jih policične ali etažne voditeljice, kajti vsak debeli drat reprezentuje ali markira nam eno polico ali eno etažo bodočega dovršenega špalirja. Teh imen se hočemo držati. Kedar tako povezane trte zarenejo, pride zopet mandanje na vrsto, in to vrši se tako-le: Najviše tri pognanke navpične voditeljice N trte A se poveže, ne da bi se jih le količkaj skrajšalo, ravno tako, kakor se je napnence — oziroma zdaj navpično in etažne voditeljice — zgodaj in na spomlad povežalo. Najvišega p se namreč navpik po stebriču, sosednja dva najmočnejša p' p'' pa kolikor mogoče vodoravno, enega na desno, druga pa na levo stran, na drat druge etaže D' poveže. Vse niže iz navpične voditeljice rastoče pognanjke se za četrtrim listom nad najvišim zarodom prikrajšajo, to je, odlomijo; brezzarodne se pa kar odstranijo.

Pognanke vodoravnih voditeljic skrajša in poveže se pa tako-le: Najmočnejša pognanka na koncéh voditeljice p''' p'''' se pusti neprikrajšana, in poveže se jih pozorno ter bolj ko le mogoče vodoravno po dratu na desno in levo stran naprej; vse ostale pognanke se pa pusti do drobnejšega drata prirasti, na kar se jih na-nj priveže; in kedar dosežejo drugo etažo D'', se jih pa kake tri prste pod njo kar odlomi, to je, prikrajša.

Isto tako postopa se s pognankami špalirja pod. 1. B. samo s tem razločkom, da se pusti vsaki trti le po tri, in ne po pet neskrajšanih pognankov. Kje in kako da se neskrajšane pognanke pusti, ter kako da se jih poveže, kaže podoba sama dovolj jasno. Pognanke zaznamovajo črke p¹, p², p³, p⁴, p⁵, p⁶.

V sledečem, to je, petem letu, se trte zopet zgodaj na spomlad obrežejo, in sicer tako-le: Najviše mladiko p pod. 1. a) se skrajša tikoma pod dratom Da podobe štev. 2. A in s tem spremeni se jo toraj v no-

*) Tak pocinjeni drat se kupi pri „Administration der Weinlaube in Klosterneuburg bei Wien“.

vpični napnec ali navpično voditeljico N; isto tako se skrajša desno in levo stransko mladiko, p' in p'' pod. 1. a) in napravi se iz njih desno etažno voditeljico N² in levo etažno N' pod. šte. 2. a). Vse tri voditeljice se k naslonišču priveže. Na prvi etaži D pod. 2. a) obrezuje se pa uže drugače, kajti na tej se mora prvič še za daljno izgojo prave oblike špalirja skrbeti, toraj tako rekoč izgojno rezati; pričeti se mora pa na njej drugič tudi uže z vsakoletno režnjo ali z režnjo za stalno rodovitost špalirja.

Pod vsakoletno režnjo razumimo tisto, katera se vsako leto ponovi, osobito po tem, ko se je špalir popolnem dogojilo, ko se mu je na širokost in visokost prava oblika podelila.

Še za daljno izgojo prave oblike in oširnosti špalirja se skrbi v petem letu na prvi etaži s tem, da se zopet na desni strani (iz mladike p'' pod šte. 1 A.) nov vodoravni napnec, ali novo etažno voditeljico N³ pod. št. 2. A. nareže, in isto tako tudi na desni strani (iz mladike p'' pod šte. 1. A.) novo etažno voditeljico N⁴ pod. šte. 2. A. S temi napnenci se toraj prvo etažo zdaljša.

Za vsakoletno režnjo ali režnjo za stalno rodovitnost špalirja se pa prične v petem letu na prvi etaži s tem skrbeti, da se na napnencih prošlega leta (pod šte. 1. A. N' N''), kateri se v petem letu uže v dveletni les ali stegnence S, S' pod. šte. 2. A. spremené; po lastnosti trte, to je, sorte ali same palce pusti ali pa palce in napnence. Same palce se pusti tistim trtam, katere so take sorte, da na samih palcih dobro rodé (na pr. burgundec, portugalka, španjol), palce in napnence se pusti pa tistim trtam, katere na palcih roditi nočejo, na pr., na avguštani. Da bi se pa iz vseh mladik, kolikor jih je na stegnencih, palce in napnence narezovalo, to ne gre, kajti potem bi bilo od trt dosti preveč zahtevano gledé njih rodovitosti, in nastala bi pa tudi na njih dosti prevelika goščava, v kateri bi grozdje le težko in slabo dozorelo. Zato se postopa tako, da se še le vsako drugo ali tretjo mladiko za palec ali napnec porabi, ostale pa kar odvrže. Da se pri tem slabotnejše odvrže, ter le močnejše obdrži, razume se samo ob sebi.

Zaradi večje jasnosti popisa si hočemo trto A. pod 2. take sorte misliti, katera na samih palcih noče roditi; trto B. pod. 2. pa take, katera na samih palcih dobro rodi. Na prvi se pusti toraj na stegnencih S, S' da se palci 1, 1, 1, 1 z napnenci 2, 2 menjujejo; na drugi pa na stegnencih 5², 5³ same palce.

(Dalje prihodnjic.)

Nekaj o izreji telet in prešičev.

Dostikrat je slučajno, da teleta pri materi iz enega ali drugega vzroka ne morejo sesati, ali pa se, kakor je to v nekaterih krajih na Holandskem navada, teleta redno brez matere izreja. Pri taki reji se tele precej po storjenji od matere odstrani, ter se mu mleko iz posode daje piti. Pri tem je treba gledati na največi red, skrbljivost in snago; prvo mleko od krave po storjenji mora tele dobiti, kakor je tudi še pozneje dobro, da tele vsaj prvih 10 dni dobi mleko svoje matere. Ker je teleta teže navaditi iz posode piti, ima se sesalne aparate (glej pod. 2), kateri imajo sesec iz kavčuka. Eno tele rabi na dan toliko mleka, da znaša teža mleka $\frac{1}{3}$ do $\frac{1}{7}$ teže teletove. Piti se dá teletu tri- do štirikrat na dan.

Precej enak je tudi sesalni aparat za prešiče; razločuje se od prvega v tem, da ima več, pa dosto manjših sescov (glej pod. 3).

Tak aparat je posebno praktičen za prešičorejce, ker veliko svinj ravno storečih rado pogine. Mladi prešički se pa tem aparatu prav radi privadijo. Porablja se kravje mleko, opozoriti je pa tudi tukaj na največi red in snago.

Imenovana aparata dobista se pri Kleiner & Fleiřmanu v Möllingu pri Dunaji; prvi stane 5 gold., drugi 5 gold. 50 kr.

O pridelovanji hmelja.

Hmelj (*Humulus Lupulus*) je rastlina z ločenim spolom ter vsako leto na novo iz korenine ovijače pozéne; pomnožuje se le s sadikami ženske rastline. V glavnem razločujemo dve vrsti hmelja, in sicer zgodnjega in poznega. Vsled razne lege, obdelovanja in zemlje nastalo je iz teh dveh še veliko družih sort, med katerimi se kot najboljše imenuje „rudeči“, pozni hmelj iz Zateča.

Hmelj ljubi solnčnat kraj, nekoliko viseč in obrnjen proti poldanski strani; pred mrzlim vetrom naj bo primerno zavarovan. Zemlja za hmelj mora biti globoka, sveža, ilovnato-peščena ali pa glinasto-peščena ter zmeřano nekoliko z apnenikom. Nizko ležeča zemljiřca v dolinah ali zemljiřca v bližini meglenih pokrajin za pridelovanje hmelja so neprimerna.

Prvo delo pri napravi novega hmeljiřca je 50 do 70 centim. globoko prekopanje zemljiřca, tako, da pride rodovitnejša zgodnja plast zemlje pod mrtvo spodnjo plast. To delo se najboljše izvrši še pred zimo. Naslednje delo je, zaznamovati prostore, kodar se bodo sadike posadile, in sicer tako: Določijo se z vrstico vrste, katere so ena od druge $1\frac{1}{4}$ do 2 m. oddaljene, v teh vrstah se pa prostori za sadike v enaki daljavi eden od drugega določijo. Najboljša širjava med vrstami in ravno tako med sadikami v vrsti je 160 cm. Na tako zaznamovanih prostorih izkopljejo se 65 cm. globoke in 95 cm. široke jame. V te jame pride spomladi, ko se hmelj sadi, dober gnoj ali kompost, na-nj dobra prst in potem sadike. V vsako jamo pridejo po tri sadike; vsade naj se pa tako napošev, da so spodaj 15—18 cm. ena od druge, zgoraj pa da se bližajo ena drugi; potem naj se pokrijejo s zemljo in naj se jim dajo prvo leto 2—2 $\frac{1}{2}$ m. visoki količki ali prekle, na katere se prvo leto ovijači privezujejo.

Novo nasajeni hmelj se prvo poletje po dvakrat okoplje; prvokrat, ko so poganjki 20 cm. dolgi, drugokrat pa 4 do 5 tednov pozneje. Pri drugem okopovanji se hmelj tudi osiplje; tačas se sme med hmelj repo, zelje ali kaj tacega saditi, se ve da ne preveč na škodo mlademu hmelju. V jeseni se mlademu hmelju pognanjki 30 cm. nad zemljo odrežejo, ter se mora posebno v mrzlih krajih z gnojem pokriti. Sicer je tako pokrivanje povsodi dobro, ker hmelj krepi in ga stanovitnejšega stori.

Za drugo leto treba je preskrbeti drogov, na katere se ima hmelj ovijati. Drogi so najdražji objekt hmeljarstva; oni morajo biti toliko daljši, kolikor bolj rodovitna je zemlja. Navadna, povprečna dolgost je 7 do 8 $\frac{1}{2}$ metrov.

K visoki ceni teh drogov pride še obrabljanje z vsakoletnim naoščanjem (špičenjem) trhlenenje itd. tako, da je drog v 10 letih odslužil. V novejšem času se je uže z uspehom jelo nadomestovati drage droge z drautom, ki je na kolih napeljan.

Ko je mladi hmelj prvo zimo prestal, prične se meseca aprila ali maja družega leta odkopovanje rastlin do korenin, katere se popolnem odkrijejo. Odrežejo se vse mlade poganjke, vse zgornje postranske korenine in suhi prejšnjoletni ostanki ovijač. Pusti se samo en glavni poganjek, ali k večem pri prav močnih rastlinah dva. Spodnje glavne korenine se tudi vse pusté. Prav dobro je o priliki tega dela vsaki rastlini eno lopato komposta pridjati i; potem še le z zemljo pokriti. Vsako tretje leto se hmeljišče popolnem gnoji; račun se na hektar 35 vozov po 10 met. stotov gnoja.

Pri obrezovanji od tretjega leta naprej pustita se ravno tako 1—2 poganjka, katera se v visokosti 1 metra k drogu privežeta; privezuje se zmirom od desne na levo okoli droga. Meseca maja, junija in julija se hmelj dva- do trikrat okoplje in ospe, vse stranske poganjke iz korenin se mu porežejo ter je paziti treba, da se ostalim ovijačam vrhi ne polomijo ali odtrgajo.

(Dalje prihodnjič.)

Dedinsko pravo

pri kmetijskih posestvih.

Pretekle dni predložila je vlada državnemu zboru načrt postave o vpeljavi posebnih dedinskih naredeb za kmetijska posestva srednje velikosti.

Čitateljem svojim podamo v sledečem načrt omejenene postave s pridržkom, o tej velevažni zadevi za naš kmetijski stan govoriti še obširneje.

Načrt omenjeni se glasi:

Postava

od dne

zadevajoča

vpeljavo posebnih dedinskih naredeb za kmetijska posestva srednje velikosti.

S pritrjenjem obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

§. 1. Za srednje velike kmetijska posestva s hišo vpeljejo se v smislu pričujoče postave in pa na njeni podlagi sklenjenih deželnih postav posebne naredbe o razdelitvi zapuščin.

Deželno postavodajstvo določuje do številke največ in najmanj mero površja in pa čistega katastralnega prinosa, katere domačije se imajo v smislu pričujoče postave smatrati za domačije srednje velikosti. Ravno tako določuje deželno postavodajstvo, katera zemljišča in vžitne pravice se imajo smatrati za dele pripadajoče k domačiji pri odločevanji o obstanku domačije srednje velikosti.

§. 2. Za imetja ovezana z vezjo fidejkomisno ali manstva (fevda) ta postava ne velja.

§. 3. Lastnik domačije, podvržene določbam pričujoče postave ni po njej omejen v svojem razpolaganji z domačijo ali posameznimi njenimi deli ne za čas življenja, ne za slučaj smrti.

Posebne naredbe o razdelitvi zapuščin ne veljajo, ako se nahaja naredba za slučaj smrti, katere je v nasprotji z določbami pričujočih naredeb.

§. 4. Ako pripade zapuščina lastnika domačije več osebam, tedaj sme domačija z vsem, kar k uji pripada, v kolikor je to za redno gospodarstvo domačije potrebno, pripasti samo eni osebi, prejemniku.

Kaj se ima smatrati za pritiklino domačije, določuje občni državljanski zakonik; deželnemu postavodajstvu pa je pridržano, za domačije gotove vrste one reči določiti, katere se imajo smatrati za gospodarsko pritiklino takih domačij ali pa ono, kar naj velja za najmanjšo množino teh gospodarskih pritiklin.

§ 5. Deželno postavodajstvo določuje, ali naj bodo samo nasledniki (otroci) ali tudi drugi sorodniki ali preživeč zakonsk družje poklican za prejemnika. Pri določevanji prejemnika je deželno postavodajstvo vezano na postavno dedinsko nasledstvo. Vendar pa sme deželno postavodajstvo ukreniti naredbo, da se preživeči zakonski družje tikoma za nasledniki zapustnikovimi in pred drugimi sorodniki njegovimi pokliče za prejemnika.

V teh mejah deželno postavodajstvo določuje vrsto, po kateri je pri več po postavnem dedinskem nasledstvu ob enem vstopajočih dedičih prejemnik domačije poklican. Vendar pa imajo zmiraj lastni otroci prednost pred posinovljenci, zakonski pred nezakonskimi. Postavno pozakonjeni otroci so enakovrstni z zakonskimi.

§. 6. Pri razdelitvi zapuščine prepusti se domačija prejemniku, kateri postane dolžnik zapuščine za neobremenjeno vrednost domačije.

§. 7. Vrednost domačije določi dogovor med vdeleženci, kjer pa bi tega ne bilo, sodnija.

Sodnija ima preskrbeti potrebne preiskave, v kolikor je to treba za določitev vrednosti, in izrekoma se imajo porabiti izpiski iz katastra o meri površja in o čistem prinosu, najemne in kupne pogodbe in pripomočniki take vrste. Ako treba, sme sodnija tudi zaslišati izvedenca.

Deželno postavodajstvo sme določiti, da mesto take sodnijske določitve stopi cenitev na podlagi kolikosti katastralnega čistega prinosa.

§. 8. Pri razdelitvi zapuščine všteje se v njo ona svota, katera se prejemniku po §. 6. šteje v dolg.

Razdelitev ta izvrši se med sodediči z vštetim prejemnikom po določilih občnega državlanskega zakonika in prestopnika o neprepirnih zadevah. Vendar pa se ima razdelitev zapuščine vršiti zmiraj pri sodnji ali pa se predložiti sodnji v potrjenje.

§. 9. Ako se stranke gledé obroka, delov plačil in začasnega obrestenja svote, katera je izplačati ne zedinijo, tedaj odloči o tem sodnija, kakor se ji zdi primerno. Proti volji onih, ki imajo deleže dobiti, se obrok za popolno plačilo one svote ne sme določiti na dalj kot tri leta počenši s smrtnim dnevom zapustnikovem.

§. 10. Deželno postavodajstvo sme za slučaj, ko sodnija prejemno ceno določi, vkreniti, da se pri tem prejemniku na korist svota odbije, katera pa tretjino neobremenjene sodnijske določene cene domačije ne sme preseči.

§. 11. Zapustnik sme predpravice prejemnikove omejiti, preklicati ali pa v mejah pravice do postavnega dolžnega dela razširiti.

§. 12. Veljavnost posebnih naredeb o razdelitvi zapuščin tudi tedaj ni izključena, ako zapustnik izmed onih, ki so po pravu in redu postavnega dedinskega nasledstva za prevzete poklicanih oseb prejemnika odloči v nasprotji z vrsto določeno po deželnem postavodajstvu.

§. 13. Pravice do postavnega dolžnega dela se pričujoče naredbe o razdelitvi zapuščin ne dotikajo.

Za omejeenje postavnega dolžnega dela se pa ne smatra, ako

1. sodnija v smislu §. 9. vkrene naredbo zaradi plačilnih obrokov,

2. ako zapustnik vkrene, da

- a) pravemu očetu prejemnikovemu do njegove smrti, pravi materi do polnoletnosti prejemnikove prepušči pravico, domačijo s pritoklino po smrti zapustnikovi v lastno uživanje in oskrbovanje prevzeti z dolžnostjo, prejemnika in njegove sodediče, te namreč do izplačanja deležev izrediti in v slučaju potrebe na domačiji preskrbeti;
- b) zapad deleža do polnoletnosti sodedičev odloži pa z dolžnostjo prejemnikovo, da jih do onega časa primerno odgoji in ako sila izdržuje.

Kmetijske novice in izkušnje.

Kateri oves je najboljši?

Janez Vidovič, posestnik v Sobetincih na Štajerskem, piše v „Slov. Gosp.“: Tri leta delam poskušnje z različnimi sortami ovsa. Skušnje sedaj kažejo, da je navadni naš oves gledé na rast, rodovitnost, zbirčnost zastran zemlje veliko boljši, nego kanadiški in ligovski. Vendar sibirski oves presega vse: močno rodi, zadovoljen je z vsako zemljo, dozori uže v drugi polovici julija, oral dá 40 do 50 vaganov. Leta 1879. pognojil sem njivo, peččavo ilovico, repi, l. 1880. posejal ječmen in deteljo, ki je dala l. 1881. tri košnje, l. 1882. bila je tam zimska rž, potem ajda in naposled na 1/2 oralu sibirski oves lastnega pridelka. Pridelal sem mnogo lepe slame in 25 vaganov stare mere zrnja, ki je težko in ječmenu podobno. Zanesljivo seme se dobi v Gradci pri semenorejski štaciji grofa Attemsa in veljá 100 kilogramov (blizo 3 vagane) 20 gold. brez žaklja in vozine.

Da se malta od steñ v hlevu ne kruši,

primeša se malti precej veliko saj iz peči ali pa dimnika, s tem se odkruščenje zapreči, in tako stene lične obdrži.

Da se grahovo seme v zemlji pred mrčesi obvaruje,

namoči se ga nekoliko ur pred setvijo v vodi, kateri so primešane saje ali pa še bolje aloja (katera se v apoteki dobi.) Zrna se nasrkajo nekoliko vode, zato raje izkalijo, grenkota saj ali aloje jih pa varuje pred mrčesi.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 8. Kateri guano je najboljši za senožeti? (Al. L. v Postojni.)

Odgovor. Guano se za guojenje senožet nikdar ne rabi, deloma zaradi tega ne, ker je predrag, deloma pa zato, ker one gnojilne tvarine, katero ima guano v sebi, nikdar senožeti v toliki meri ne primanjkujejo, da bi jih bilo treba posebno pomnoževati, ali pa jih lahko, kakor na pr. kali, dušec, na drug ceneji način pomnožimo. Za guojenje senožet je posebno dober kompost, kateri je dobro predelan in pomešan z gnojnico iz stranišč. Dober gnoj za senožeti je dalje gnojica iz hleva, pepel, mavca, apno itd. Vsploh guojenja z dobrim kompostom se vzdrži več let, gnojnice, pepela, mavca, apna pa le eno leto.

Vprašanje 9. Kaj je bolje, krompir na gnojeno njivo ali na negnojeno saditi? (P. v Št. V.)

Odgovor. Krompir naj se nikdar na novo gnojeno njivo ne sadi, ker je tak krompir veliko bolj različnim boleznim podvržen in se v shrambah tudi potem slabše obdrži. Ako njiva ni uže sama na sebi v dobri moči, naj se pa gnoj uže v jeseni na njivo izvozi in tudi še v jeseni podorje.

Naznanilo uredništva.

Današnje številko „Kmetovalca“ pošiljamo le onim p. t. gg. družabnikom, od katerih smo prejeli letnino za družbo naravnost ali pa po gg. predstojnikih podružnic. Ako je kateri gg. družabnikov plačal letnino, lista pa ni prejel, naj se blagovoli oglašiti pri dotičnem predstojniku podružnice.

Uredništvo „Kmetovalca“.

V Ljubljani, 1. aprila 1884.

Tržne cene.

V Kranji, 24. marca 1884.

Na današnji trg je došlo 152 glav goveje živine in 42 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	8	45	Ajda, kektol.	5	85
Rež, "	5	85	Slama, 100 kil	2	—
Oves, "	3	25	Seno, " "	2	50
Turšica, "	5	85	Špeh, fr. kila	—	54
Ječmen, "	5	20	Živi prešiči, kila	—	41

V Ljubljani, 29. marca 1884.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.			
	gl.	kr.		gl.	kr.			
Pšenica, hektol.	8	12	8	38	Sur. maslo, kila	—	85	—
Rež, "	5	69	6	13	Jajca, jedno	—	2	—
Ječmen, "	4	87	5	28	Mleko, liter	—	8	—
Oves, "	3	9	3	10	Gov. meso, kila	—	62	—
Soršica, "	—	—	6	60	Telečje meso, "	—	64	—
Ajda, "	5	53	5	67	Prešič. meso, "	—	68	—
Proso, "	5	53	5	30	Koštrun, "	—	40	—
Koruza, "	5	40	5	58	Kurešina, jedna	—	50	—
Krompir, 100 kil	2	86	—	—	Golobje, jeden	—	18	—
Leča, hektoliter	9	—	—	—	Seno, 100 kil	2	23	—
Grah, "	9	—	—	—	Slama, " "	2	5	—
Fižol, "	10	—	—	—	Drva, trde, sež.	7	50	—
Gov. mast, kila	1	10	—	—	" mehke, "	4	50	—
Svinska mast, "	—	88	—	—	Vino, rud., 100 l.	—	—	24
Špeh, fr.	—	60	—	—	" belo, "	—	—	20
" prek, "	—	72	—	—				